

Soud:
Datum rozhodnutí:
Spisová značka:
ECLI:
Typ rozhodnutí:
Heslo:
Dotčené předpisy:
Kategorie rozhodnutí:

Nejvyšší soud
03/24/2005
11 Tdo 1311/2004
ECLI:CZ:NS:2005:11.TDO.1311.2004.2
USNESENÍ

11 Tdo 1311/2004-I.

U S N E S E N Í

Nejvyšší soud České republiky rozhodl v neveřejném zasedání konaném dne 24. března 2005 ve věci dovolání obviněných L. P. a J. P., proti usnesení Vrchního soudu v Praze ze dne 19. 5. 2004, sp. zn. 8 To 50/2004, jako soudu odvolacího v trestní věci vedené u Krajského soudu v Českých Budějovicích pod sp. zn. 1 T 35/2003, o vazbě obviněných t a k t o :

Podle § 265l odst. 4 tr. ř. se b e r o u do vazby L. P. z důvodů uvedených v § 67 písm. a) a c) tr. ř. a J. P. z důvodů uvedených v § 67 písm. a) tr. ř.

O d ů v o d n ě n í :

Rozsudkem Krajského soudu v Českých Budějovicích ze dne 20. 2. 2004, sp. zn. 1 T 35/2003, byli obvinění L. P. a J. P. uznáni vinnými trestnými činy vraždy podle § 219 odst. 1, 2 písm. a) tr. zák. a nedovoleného ozbrojování podle § 185 odst. 1 tr. zák. Za tyto trestné činy byl L. P. odsouzen podle § 219 odst. 2, § 35 odst. 1 a § 29 odst. 1 a 3 tr. ř. k úhrnnému trestu odnětí svobody na doživotí, pro jehož výkon byl podle § 39a odst. 2 písm. d) tr. zák. zařazen do věznic se zvýšenou ostrahou. J. P. byl odsouzen podle § 219 odst. 2 tr. zák., § 35 odst. 1 tr. zák. k úhrnnému trestu odnětí svobody v trvání třinácti let, pro jehož výkon byl podle § 39a odst. 3 tr. zák. zařazen do věznic s ostrahou. Současně bylo podle § 73 odst. 1 písm. c) tr. zák. rozhodnuto o zabránění pistole vz. 45, ráže 6,35 Browning. Podle § 228 odst. 1 tr. ř. pak byla oběma obviněným uložena povinnost uhradit solidárně poškozené J. K., roz. S., bytem Č. B., E. D., škodu ve výši 3 637,50 Kč, L. S. roz. T., bytem L., okres Č. B., škodu ve výši 58 513 Kč, J. J., bytem N., M., R., škodu ve výši 12 250 Kč a E. S., bytem R., B., 172 A. K., Rd. B. S., K., škodu ve výši 64 805 Kč, přičemž podle § 229 odst. 2 tr. ř. byla poškozená J. K. a L. S. se zbytkem svých nároků odkázány na řízení ve věcech občanskoprávních.

Podle zjištění krajského soudu se obvinění dopustili trestného činu vraždy tím, že dne 22. 7. 2003 kolem 16.00 hod. přijeli motorovým vozidlem, které řídil L. P., před dům ozbrojeni pistolemi, a to L. P. pistolí ČZ, vz. 45, ráže 6,35 Browning, J. P. pistolí ČZ, vz. 27, ráže 7,65 Browning, poté L. P. vyvolal slovní a fyzický konflikt s J. S., R. S. a H. K., do kterého se zapojil i J. P. a v průběhu tohoto konfliktu L. P. zastřelil třemi výstřely z pistole ČZ, vz. 45, ráže 6,35, do oblasti zad a hrudníku R. S., třemi výstřely ze stejné zbraně do oblasti zad J. S. a J. P. pěti výstřely z pistole ČZ, vz. 27, ráže 7,65 H. K. do oblasti zad, hrudníku, břicha a dolních končetin a v důsledku těchto střelných poranění R. S. a H. K. na místě zemřeli, J. S. zemřel při převozu do nemocnice.

Trestného činu nedovoleného ozbrojování se L. P. dopustil tím, že v přesně nezjištěné době si opatřil samonabíjecí pistolí ČZ vz. 45, ráže 6,35 Browning, včetně nejméně 97 ks ostrých nábojů ráže 6,35 Browning, zbraň použil ke střelbě dne 22. 7. 2003 v obci L., okres Č. B., a zbraň i s náboji přechovával do dne 24. 7. 2003, přestože mu nebyl vydán zbrojní průkaz jakékoli skupiny, který by ho opravňoval k nabytí, držení a nošení střelné zbraně a střeliva.

J. P. se pak trestného činu nedovoleného ozbrojování dopustil tím, že v přesně nezjištěné době si opatřil samonabíjecí pistolí ČZ, vz. 27, ráže 7,65 Browning, včetně nejméně 43 ks ostrých nábojů ráže 7,65 Browning, zbraň použil ke střelbě dne 22. 7. 2003 v obci L., okres Č. B., a zbraň i s náboji přechovával do 24. 7. 2003, přestože mu nebyl vydán zbrojní průkaz jakékoli skupiny, který by ho opravňoval k nabytí, držení a nošení střelné zbraně a střeliva.

Proti tomuto rozsudku krajského soudu podali oba obvinění odvolání, která Vrchní soud v Praze usnesením ze dne 19. 5. 2004, sp. zn. 8 To 50/2004, podle § 256 tr. ř. jako nedůvodná zamítl. Opis tohoto usnesení byl doručen obviněnému L. P. dne 14. 6. 2004, jeho obhájci dne 11. 6. 2004, obviněnému J. P. dne 8. 7. 2004, jeho obhájci dne 11. 6. 2004 a Krajskému státnímu zastupitelství v Českých Budějovicích dne 10. 6. 2004.

Proti shora citovanému usnesení Vrchního soudu v Praze podali obvinění prostřednictvím svých obhájců dovolání, L. P. dne 9. 8. 2004 a J. P. dne 10. 8. 2004, kterými napadli jediný výrok tohoto rozhodnutí, jímž byla jako nedůvodná zamítnuta jejich odvolání.

Nejvyšší soud jako soud dovolací (§ 265c tr. ř.) shledal, že dovolání obviněných je přípustné a bylo podáno osobami oprávněnými, ve lhůtě a u příslušného soudu. Rovněž pak dospěl k závěru, že ve věci nejsou dány důvody pro odmítnutí dovolání podle § 265i odst. 1 tr. ř.; proto dále postupoval podle § 265i odst. 3 tr. ř. a přezkoumal z těchto důvodů zákonnost a odůvodněnost napadených výroků, jakož i řízení napadené části rozhodnutí předcházející. Po takovém přezkumu dospěl k závěru, že podaná dovolání jsou z části důvodná. Nejvyšší soud proto v neveřejném zasedání konaném dne 24. 3. 2005 podle § 265k odst. 1 tr. ř. zrušil jak výše uvedené napadené usnesení Vrchního soudu v Praze, tak i citovaný rozsudek Krajského soudu v Českých Budějovicích, když současně podle § 265k odst. 2 tr. ř. zrušil všechna další rozhodnutí na zrušená rozhodnutí obsahově navazující, pokud vzhledem ke změně, k níž došlo zrušením, pozbyla podkladu, a dále podle § 265l odst. 1 tr. ř. přikázal Krajskému soudu v Českých

Budějovicích, aby věc v potřebném rozsahu znovu projednal a rozhodl. Po zrušení obou napadených rozhodnutí se tak trestní věc obviněných L. P. a J. P. vrací do stadia řízení před soudem prvního stupně.

K výkonu L. P. výše citovanými rozhodnutími uloženého trestu odnětí svobody na doživotí jmenovaný nastoupil dne 20. 5. 2004 a v současné době jej vykonává ve Věznici V.

K výkonu J. P. výše citovanými rozhodnutími uloženého trestu odnětí svobody v trvání třinácti let jmenovaný nastoupil dne 20. 5. 2004 a v současné době jej vykonává ve Věznici P.-B.

Podle § 265l odst. 4 tr. ř. vykonává-li se na obviněném trest odnětí svobody uložený mu původním rozsudkem a Nejvyšší soud k dovolání výrok o tomto trestu zruší, rozhodne zároveň o vazbě.

Z obsahu spisu je zřejmé, že obvinění byli vzati do vazby na samém počátku trestního stíhání z důvodů uvedených v § 67 písm. a), c) tr. ř. Z obou těchto důvodů se ve vazbě nacházeli až do právní moci odsuzujícího rozsudku a nařízení výkonu uloženého trestu odnětí svobody, přestože soudy prvního i druhého stupně o ní rozhodovaly ať už z úřední povinnosti nebo k žádostem či stížnostem obviněného opakovaně; nikdy totiž nedospěly k závěru, že by některý z uvedených vazebních důvodů odpadl, nebo by mohl být nahrazen některým z institutů, na něž trestní řád pamatuje.

Také Nejvyšší soud při posuzování zákonných podmínek vazby obviněných dospěl k závěru, že u obou obviněných jsou i v současné době dány důvody vazby podle § 67 písm. a) tr. ř. a u obviněného L. P. navíc i důvody uvedené v § 67 písm. c) tr. ř. Obvinění byli shora citovanými rozhodnutími pravomocně odsouzeni k dlouhotrvajícím nepodmíněným trestům odnětí svobody a přes způsob rozhodnutí dovolacího soudu jsou nadále velmi vysokými tresty odnětí svobody ohroženi. Nebylo možno pominout ani tu skutečnost, že obvinění v době předcházející spáchání předmětné trestné činnosti pravidelně měnili pobyt mezi Č. r. a místem svého pobytu v R. Délka sporů, které trvaly zejména mezi obviněným L. P. a ostatními občany L., spolu s charakterem trestné činnosti, která je mu kladena za vinu, zakládá důvodné podezření, že při propuštění na svobodu by mohlo dojít k opakování trestné činnosti, pro kterou je stíhán.

Dosud zjištěné skutečnosti nasvědčují i v současné době tomu, že skutek, pro který jsou obvinění stíháni, byl spáchán, má všechny znaky trestného činu vraždy podle § 219 tr. zák. a jsou dostatečně zřejmé důvody, že jej spáchali obvinění. Přitom účelu vazby nejde dosáhnout jiným opatřením.

Nejvyšší soud proto rozhodl o vazbě obviněných podle § 265l odst. 4 tr. ř. tak, jak je uvedeno shora ve výroku tohoto usnesení.

P o u č e n í : Proti tomuto usnesení není stížnost přípustná.

V Brně dne 24. března 2005

Předseda senátu:

JUDr. Karel Hasch